

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

DEALERZY I MAKLERZY

1. Informacje ogólne

Zadaniem osób zatrudnionych w banku na tym stanowisku jest przeprowadzanie operacji finansowych z użyciem środków, jakimi dysponuje bank, po to, by te środki pomnożyć, a więc przyczynić się do zysku tej instytucji.

Praca odbywa się w tak zwanych sekcjach, czyli zespołach pracowników specjalizujących się w określonych działaniach i pracujących na różnych rynkach finansowych. Wyróżnia się sekcje pracujące na rynku:

- pieniężnym (gdzie dokonuje się depozytów, lokat krótkoterminowych, transakcji kupna – sprzedaży, zakupu i sprzedaży papierów wartościowych)
- kapitałowym (transakcje podobne jak w przypadku rynku pieniężnego, ale na czas powyżej jednego roku)
- walutowym (handel walutami i dewizami).

Aby sprostać przedstawionym zadaniom, niezbędna jest szeroka wiedza o tym, jak funkcjonuje rynek finansowy. Potrzebne są również informacje z obszaru gospodarki, życia społecznego oraz polityki.

W celu opracowania strategii działania dealer/makler rozpoczyna dzień pracy od zbierania informacji na temat tego, co dzieje się na rynkach międzynarodowych (komentarze rynkowe umieszczane są w serwisie Agencji Informacyjnej Reutera, a także innych firm analizujących rynek). W ciągu dnia przyjęte działanie może ulec zmianie, zależnie od notowań giełdowych; często decyzje muszą być podejmowane w bardzo szybkim tempie, tak aby prowadzone transakcje ostatecznie dały zysk.

Pracę zespołów nadzoruje i koordynuje kierownik, który nie tylko ma wgląd we wszystkie przeprowadzane operacje, lecz także – w przypadku bardziej skomplikowanych, ważniejszych działań – udziela rad czy nawet podejmuje decyzje o przebiegu operacji, jeśli przewidziane są one na dłuższy okres.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Praca odbywa się w pomieszczeniach biurowych (tzw. *dealing roomach*), a samo stanowisko pracy jest wyposażone w specjalistyczny sprzęt (konsola z monitorami z przeznaczeniem do pobierania różnego typu informacji z rynków finansowych, komputer, urządzenia komunikacyjne). Wykonywanie pracy łączy się z ciągłymi rozmowami z innymi specjalistami, głównie przez telefon. Wiąże się z nią wiele czynników uciążliwych i szkodliwych – ciągły gwar rozmów, dźwięki wydawane przez urządzenia elektroniczne, pole elektromagnetyczne emitowane przez te urządzenia. W takich warunkach każdy pracownik musi sobie zorganizować pracę, ponieważ nie ma możliwości zapewnienia każdemu osobnego pokoju, poza tym jest to jednak praca zespołowa, a zatem istnieje potrzeba ciągłego kontaktu między pracownikami. Osoby pracujące w tym zawodzie są bardzo narażone na konflikty z innymi ludźmi.

Praca ta wiąże się również z dużym stresem, wynikającym między innymi z dużej odpowiedzialności za wyniki czy też koniecznością podejmowania szybkich i trafnych decyzji.

Na tym stanowisku godziny pracy są stałe, pracuje się 8 godzin i tylko w dni powszednie. W znacznej mierze jest to praca o dużej dowolności w wyborze metod, dealerzy zazwyczaj sami podejmują decyzje co do sposobu działania. Obowiązuje określony, formalny styl ubierania się.

2. Wymagania

Osoby pracujące w tym zawodzie muszą umieć pracować w szybkim tempie oraz podejmować szybkie i trafne decyzje, jak również powinny mieć łatwość przechodzenia od jednej czynności do drugiej.

Niezbędna jest wytrzymałość na długotrwały wysiłek, ponieważ praca ta wiąże się z koniecznością utrzymania koncentracji przez długi czas, a każda źle podjęta decyzja może wiązać się ze stratą finansową. Osoby zatrudnione w tym zawodzie powinny charakteryzować się odpornością emocjonalną objawiającą się brakiem

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

silnych emocji negatywnych w sytuacjach trudnych. Niezbędna jest także samokontrola oraz umiejętność nawiązywania kontaktu z ludźmi i postępowania z nimi.

Praca w tym zawodzie wymaga od pracownika dużej samodzielności i niezależności, a jednocześnie umiejętności współpracy z innymi ludźmi. Przy negocjacjach z kontrahentami przydatna jest umiejętność przekonywania oraz inicjatywność. Ze względu na fakt, że jest to praca bardzo odpowiedzialna i każda źle podjęta decyzja czy też niedokładnie sprawdzone dane z rynku finansowego mogą rzutować na ostateczne wyniki i zysk bądź stratę, osoba wykonująca ten zawód powinna charakteryzować się dokładnością, a także cierpliwością i wytrwałością. Aby móc wnikliwie i prawidłowo podejmować decyzje, powinna też cechować się ogólną ciekawością i mieć zainteresowania z branży nie tylko finansowej, lecz także społecznej czy politycznej.

Niezbędna w pracy dealera i maklera jest dobra ostrość wzroku, prawidłowe rozróżnianie barw, prawidłowy zakres pola widzenia oraz widzenie stereoskopowe, bez których to cech fizycznych nie można sprostać wymaganiom zawodu.

3. Czynniki utrudniające zatrudnienie w zawodzie

Czynnikiem utrudniającym pracę w zawodzie mogą być znaczne dysfunkcje narządu wzroku, których nie można skorygować szklami optycznymi lub soczewkami kontaktowymi, a także brak widzenia stereoskopowego oraz zaburzenia w rozróżnianiu barw czy ograniczone pole widzenia.

Ograniczeniem w zawodzie dealera i maklera jest znaczna dysfunkcja narządu słuchu (osoby głuche i głuchonieme) z racji znacznego ograniczenia możliwości swobodnego kontaktu tych osób z potencjalnymi klientami.

Praca maklera i dealera jest pracą dynamiczną, często wiąże się z ruchem, a zatem pewnym utrudnieniem mogą być niektóre schorzenia znacznie obniżające sprawność ruchową, zwłaszcza w zakresie kończyn górnych.

4. Możliwość zatrudnienia w zawodzie osób z niepełnosprawnością

4.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Istnieje możliwość zatrudnienia w zawodzie maklera i dealera osób z nieznaczną dysfunkcją kończyn górnych (w tym jednoręcznych), która jednak pozwala na szybkie korzystanie z urządzeń potrzebnych do wykonywania pracy. Warunkiem jest identyfikacja indywidualnych barier i racjonalne dostosowanie technicznych i organizacyjnych warunków środowiska pracy oraz stanowiska pracy.

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych, w tym osoby na wózkach inwalidzkich, mają możliwość wykonywania zawodu na wybranych stanowiskach pracy, zwłaszcza gdy chodzi o pracę zespołową, pod warunkiem zadbania o odpowiednie dostosowanie stanowiska pracy.

4.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Istnieje możliwość zatrudnienia osoby z nieznaczną dysfunkcją narządu wzroku na stanowisku dealera i maklera, pod warunkiem zapewnienia odpowiednich pomocy optycznych, zapewniających dobrą ostrość widzenia.

4.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Istnieje możliwość wykonywania zawodu przez osoby z niepełnosprawnością narządu słuchu pod warunkiem, że niepełnosprawność ta jest możliwa do skorygowania za pomocą aparatów słuchowych (osoby słabosłyszące).

5. Potrzeba przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości osób z niepełnosprawnością

5.1. Osoby z dysfunkcją narządu ruchu

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Osoby z dysfunkcją kończyn górnych

Osoby z niewielką dysfunkcją kończyn górnych mogą potrzebować ograniczenia lub eliminacji zadań wymagających dużej sprawności rąk i palców oraz zastosowania indywidualnych pomocy technicznych, które usprawniają pracę biurową. Osobom z dysfunkcją jednej kończyny górnej mogą być potrzebne pomoce techniczne (ortezy, protezy), ułatwiające lub umożliwiające im pracę, w tym obsługę komputera. Obecny stan technologiczny dotyczący dostosowywania sprzętu komputerowego do potrzeb osób z dysfunkcjami kończyn górnych pozwala na korzystanie z niego osobom z porażeniami i przykurczami. Dostosowanie może dotyczyć obsługi klawiatury komputerowej i myszki.

Osoby z dysfunkcją kończyn dolnych

Z uwagi na ograniczoną mobilność osoby z dysfunkcją kończyn dolnych praca wymaga właściwej organizacji, ponieważ wykonywanie niektórych lub wszystkich zadań odbywa się w pozycji siedzącej lub w pozycji stojącej z podparciem bioder i pleców. W takiej sytuacji może zająć potrzeba ograniczenia lub eliminacji niektórych zadań lub uzgodnienie odpowiednio zorganizowanej współpracy między pracownikami danej placówki.

Dla osób z niewielką dysfunkcją kończyn dolnych, poruszających się o kulach, może być potrzebne zainstalowanie uchwytów i poręczy ułatwiających wstawanie i podpieranie w czasie stania. Kolejna możliwa adaptacja to dostosowanie wielkości stanowiska pracy i wysokości blatów biurka do indywidualnych potrzeb oraz umieszczenie wykorzystywanych urządzeń, narzędzi pracy w najbliższym zasięgu rąk pracownika. Siedzisko należy przystosować do indywidualnych potrzeb pracownika z niepełnosprawnością (regulowana wysokość, uchylne siedzisko, regulowany podnóżek, blokada kół, regulowane lub indywidualnie profilowane oparcie tylne, regulowane i odchylane podłokietniki).

Poruszanie się osób na wózkach inwalidzkich wymaga likwidacji barier architektonicznych w miejscu i środowisku pracy. Ciągi komunikacyjne powinny być

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

wystarczająco szerokie i pozbawione progów, drzwi do pomieszczeń i wind odpowiedniej szerokości. Konieczna jest likwidacja barier architektonicznych w drodze do zakładu pracy. W miejscu pracy istnieje potrzeba powiększenia przestrzeni manewrowej wokół stanowiska pracy oraz dostosowania wielkości stanowiska pracy do indywidualnych potrzeb i zapewnienia dostępności wykorzystywanych urządzeń, narzędzi pracy i materiałów. Należy zapewnić częściowe lub całkowite wyeliminowanie zadań i czynności wymagających dobrej koordynacji wzrokowo-ruchowej.

Ograniczenie niektórych obowiązków zawodowych jest możliwe w sytuacji pracy zespołowej.

5.2. Osoby z dysfunkcją narządu wzroku

Osoby z niewielką dysfunkcją narządu wzroku powinny stosować szkła korekcyjne lub soczewki kontaktowe. Pomocne jest również odpowiednie przygotowanie stanowiska pracy, a więc jego doświetlenie, przygotowanie kontrastowego tła biurka oraz eliminacja potencjalnych źródeł olśnienia (matowanie powierzchni). Ze względu na charakter pracy i konieczność szybkiego tempa możliwość korzystania przez pracownika z dodatkowych, specjalistycznych pomocy typu powiększalnik, lupy, komputerowe programy powiększające jest ograniczona.

5.3. Osoby z dysfunkcją narządu słuchu

Aparat słuchowy powinien korygować słuch (zwłaszcza w częstotliwościach pasma mowy) w stopniu umożliwiającym swobodne, werbalne komunikowanie się (słuch wydolny socjalnie).

Zaleca się ograniczenie hałasu tła (przegrody, ekrany akustyczne) oraz pogłosu w pomieszczeniu pracy w celu poprawy warunków percepcji dźwięku oraz poprawy warunków komunikacji werbalnej.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Zaleca się, aby w miarę możliwości urządzenia teleinformatyczne, takie jak telefon czy komputer, były dostosowane do aparatów słuchowych (np. mogą być wyposażone w systemy pętli indukcyjnej lub systemy FM).

Uwaga. Każdy przypadek zatrudnienia osoby z niepełnosprawnością oraz przystosowania stanowiska pracy do potrzeb i możliwości tej osoby należy rozpatrywać indywidualnie.

**Ramowe
Wytyczne**

w zakresie projektowania obiektów, pomieszczeń
oraz przystosowania stanowisk pracy
dla osób niepełnosprawnych o specyficznych potrzebach

CIOP **PIB**